

MÚSICA DE CAMBRA

XAVIER SABATA: WINTERREISE

17 DE MAIG DE 2018
SALA 2 ORIOL MARTORELL

XAVIER SABATA contratenor
FRANCISCO POYATO piano

LAUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#auditori #cambra

Mitjans Patrocinadors

LA VANGUARDIA

CATALUNYA
RÀDIO

MAIG DE 2018

Xavier Sabata contratenor • Francisco Poyato piano

**1/ FRANZ
SCHUBERT**
Viena 1797 - 1828

Winterreise, D.911 (1827)

1. *Gute Nacht*
2. *Die Wetterfahne*
3. *Gefrorne Tränen*
4. *Erstarrung*
5. *Der Lindenbaum*
6. *Wasserflut*
7. *Auf dem Flusse*
8. *Rückblick*
9. *Irrlicht*
10. *Rast*
11. *Frühlingstraum*
12. *Einsamkeit*
13. *Die Post*
14. *Der greise Kopf*
15. *Die Krähe*
16. *Letzte Hoffnung*
17. *Im Dorfe*
18. *Der stürmische Morgen*
19. *Täuschung*
20. *Der Wegweiser*
21. *Das Wirtshaus*
22. *Mut!*
23. *Die Nebensonnen*
24. *Der Leiermann*

Aquest concert tindrà una duració aproximada de 70 minuts. No hi haurà pausa.

Agraiem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Abans de l'eclosió del seu últim any de vida –en què va compondre la *Missa en Mi bemoll* i les tres últimes sonates per a piano–, Schubert va viure una etapa profundament melancòlica i depressiva que el seu entorn va viure amb angoixa.

Sempre exigent amb les seves fonts literàries, es va inspirar en dotze poemes de Wilhelm Müller –de qui ja havia musicat *La bella molinera*– publicats en una revista sota el títol *El viatge d'hivern* i va escriure, en poques setmanes, en secret i al límit de les seves forces, la primera part del cicle homònim –si bé Schubert elimina l'article del títol per aconseguir més impacte. Quan, a la tardor, va descobrir que el cicle complet constava de dotze poemes més, en va completar la música, però en comptes d'intercalar-hi les noves cançons, les va afegir totes al final, com una segona part, potser perquè la primera ja estava a punt de ser publicada.

Malgrat que Schubert ja havia escrit abans *lieder* tristos, mai un cicle no havia estat tan apocalíptic. Els poemes de Müller combinen la introspecció psicològica amb metàfores i imatges que van d'un text a un altre. No hi ha narrador, només parla el protagonista –de qui gairebé no tenim informació– i tota l'acció ja ha tingut lloc abans de començar: l'heroi, rebutjat per la seva estimada, marxa de casa seva sol, de nit i a través d'un paisatge desolat. Els símbols de la felicitat passada –el tiler– o futura –el somni de primavera– són imatges passatgeres enmig de la neu, el riu gelat o el vol malastruc d'un corb. El poeta només coneix el dolor i no busca fugir-ne sinó amb la mort, que se'n burla sense acudir-hi. El cicle acaba amb una pregunta oberta, sense resposta, d'un pessimisme absolut.

Des dels acords repetits de la primera cançó, *Gute Nacht* –on havia acabat *La bella molinera*–, sentim els passos del caminant evocats per una música que descriurà tot el trajecte amb concisió, sense esclats excessius. Schubert demostra el domini de la variació melòdica i harmònica mentre el piano, més enllà d'un simple acompanyament, contribueix a la creació de l'atmosfera amb l'ús preferent dels registres central i greu del teclat. Malgrat que no hi ha un pla tonal clar, la primera part del cicle se centra en el Re menor, tonalitat tradicionalment vinculada a la mort, i només un terç de les cançons són en tonalitat major.

A la primavera de 1828, el mateix compositor va presentar el cicle als seus amics, no sense advertir-los que el que escoltarien no tenia precedents. Després, malgrat que l'autor en va fer diverses transcripcions, n'hi va haver poques interpretacions més, llevat d'algunes cançons soltes en àmbits privats. La llargada i el to monòton i ombrívol del cicle –que es va publicar en dos volums, al gener i al desembre de 1828, el segon pòstumament– no van fer renèixer l'interès en l'obra fins als anys trenta del segle XX, amb l'auge del recital solista i les gravacions fonogràfiques. Encara avui, una audició del *Viatge d'hivern* ofereix una experiència emocional d'intensitat desbordant.

XAVIER SABATA contratenor

Xavier Sabata (Avià, 1976) és considerat un dels millors i més versàtils cantants de la seva generació, tant pel que fa a repertori contemporani com barroc i tant en l'òpera com en el recital. Va estudiar saxòfon i teatre a Barcelona i ja s'havia fet un nom com a actor abans de posar la seva atenció en el cant amb 26 anys. El 2005 va ser un dels cinc seleccionats, entre 400 participants, en el projecte "Le jardin des Voix" dirigit per William Christie, que el portà en una gira internacional de la mà d'aquest prestigiós director d'orquestra. Com a actor, ha estat especialment lloada la seva interpretació de l'òpera *Kaspar Hauser*, composta per Hans Thomalla i interpretada en més de 30 ocasions en diferents escenaris alemanys.

Collabora habitualment amb prestigioses orquestres i grups internacionals com Europa Galante, Collegium 1704, The Venice Baroque Orchestra, I Barocchisti, Al Ayre Espanyol, Orquesta Barroca de Sevilla, Armonia Atenea, Concerto Köln, Akademie für Alte Musik Berlin o National Symphony Orchestra de Washington, i amb directors com Fabio Biondi, René Jacobs, Jordi Savall, Gabriel Garrido, Fabio Bonizzoni, Diego Fasolis, Andrea Marcon, Ivor Bolton, George Petrou, Riccardo Minasi, Harry Bicket i Christopher Moulds, que l'han portat a actuar en sales de concerts i teatres d'arreu del món.

També participa regularment en festivals com Handel Festival a Halle, Salzburg Festival, Festival d'Aix-en-Provence, Innsbruck Festival für Alte Musik, Handel Festival a Karlsruhe, el Festival de musique Baroque d'Ambronay i Castell de Peralada.

Ha fet enregistraments de projectes com *l'Orfeo* de Monteverdi, *Il Sant'Alessio* de Landi, *La Didone* de Cavalli, *Ottone* de Händel o *La Doriclea* de Cesti i ha editat treballs discogràfics propis tant acompanyat d'altres contratenors, com *The 5 Countertenors* o *Miracolo d'Amore*, com en solitari: *AmorexAmore*, *Bad guys*, *I Dilettanti*, *Catharsis* i *L'Alessandro amante*.

Xavier Sabata és artista exclusiu del segell francès Aparthé, tot i que ha enregistrat per altres prestigiosos segells com Erato, DECCA, Sony i Harmonia Mundi.

FRANCISCO POYATO piano

Francisco Poyato va cursar estudis superiors de piano, composició i direcció d'orquestra a Barcelona i va estudiar l'especialitat de Lied amb Hartmut Höll i Mitsuko Shirai a la Universität Mozarteum de Salzburg, on també treballà pianoforte i interpretació històrica amb Anthony Spiri. Ha ampliat la seva formació pianística amb Frédéric Gevers, Menahem Pressler i Dimitri Bashkirov, i de Lied amb Dietrich Fischer-Dieskau, Thomas Hampson i Robert Holl.

Va exercir com a professor de repertori al Departament de Cant de la Universität Mozarteum de Salzburg, essent també convidat com a docent a la Sommerakademie. D'ençà de la creació, l'any 2001, de l'Escola Superior de Música de Catalunya, hi imparteix l'especialitat de Lied per a duets de cant i piano i és el coordinador del Màster en Lied, Canción Española i Cançó Catalana "Victoria de los Ángeles". Ha impartit cursos a la Hans Eisler de Berlín i a la Musikhochschule de Karlsruhe. Ha treballat amb cantants com Mitsuko Shirai, Ruth Ziesak, Nuria Rial, Claron Mc Fadden, Elena Copons, Xavier Sabata, Marta Mathéu, Maria Hinojosa, Assumpta Mateu, Olatz Saitua i Ainoha Zubillaga i ha actuat a sales d'Espanya, Àustria, Alemanya, Croàcia, França i Portugal.

És responsable, amb Assumpta Mateu i Lluís Vilamajó, de la primera gravació integral de les cançons d'Eduard Toldrà per a Columna Música i ha enregistrat per a Catalunya Ràdio, Radio 2, Canal 33, la WDR alemanya i Ràdio Zagreb.

MÚSICA DE CAMBRA

2018_2019

Schumann, Prokófiev i Franck
amb Janine Jansen i Alexander Gavrylyuk

El amor brujo i *El sombrero de tres picos* de Falla
amb Pablo Heras-Casado
i Mahler Chamber Orchestra

Serenata de Txaikovski i *Metamorfosi* de Strauss
amb l'Orquestra Da Camera

Quintet amb piano de Brahms
amb el Quartet Casals i Alexander Melnikov

Dichterliebe de Schumann
amb Brad Mehldau i Ian Bostridge

Mozart, Schubert, Schumann i Mendelssohn
amb Emmanuel Pahud i Éric Le Sage

Variacions Goldberg de Bach
i *Impromptus* de Schubert
amb Lars Vogt

Música callada de Mompou
amb Josep Colom

Quintets per a dues violes de Mozart
amb Apollon Musagète Quartet
i Nils Mönkemeyer

L'AUDITORI

www.auditori.cat

L'Auditori de Barcelona
Lepant 150
08013
Barcelona

info@auditori.cat

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

